

T. K. S. & Brothers present
KALKI'S
"KALVANIN KATHALI"

(Dramatised by Mr. S. D. Sundaram)

SYNOPSIS

Muthaiyan, a kind hearted youth and Kalyani, an embodiment of beauty, are growing together from their child-hood, in Poongulam village, singing and playing on the banks of the river Coleroon, like a couple of happy skylarks. Their pure hearts are immersed in true love which blooms along with them.

Muthaiyan is a poverty-stricken lad and he is not unaware that Kalyani is the only daughter of an aristocrat. True love is naturally blind towards such considerations. But Kalyani's greedy father decides to give her in marriage to an old and rich Pannayar (Mirasdar) at the instigation and persuasion of some unscrupulous brokers and ultimately marries her to the mirasdar much against her will. The aspirations of the two young lovers are thus shattered. Kalyani is even prepared to escape away with her lover Muthaiyan who is however not inclined to adopt that course in view of his responsibility as the guardian and protector of his only sister Abhirami.

With reluctance Muthaiyan leaves Poongulam and lives in another village called Thiruparankoil along with his young sister. His affection and duty towards her, wins over his love for Kalyani. He gets an employment as an accountant in the Mutt of Thiruparankoil Pandara Sannidhi.

The mutt is an assembly of human brutes. Karwar Sangu Pillai who is the manager of the mutt, is an immoral rake. How can lovely Abhirami escape from his evil eyes in a small village?

One day, in the absence of Muthaiyan, Karwar Pillai enters Abhirami's room and tries to fulfil his inhuman thirst by force! But Muthaiyan's timely appearance on the scene saves the tender lamb from being swallowed by the hungry tiger! Karwar is driven out with severe blows

To avert untoward happenings, Muthaiyan decides to quit the place full of sin along with his sister after teaching a lesson to the Karwar Sangu Pillai. But the influential Karwar cunningly makes arrangements to arrest Muthaiyan with the help of Police and with false evidence.

Behind the prison bars, Muthaiyan who is unreasonably kept on remand, has no peace of mind. The loneliness of Abhirami at the house is causing great anxiety to him. He therefore begs of the police to help him to see his beloved sister at least once and to arrange to keep her in a secure place in order to obviate further mischiefs by the Karwar. But the police turn a deaf ear to his requests. His heart boils and persuades him to get out of the prison some how and save his helpless sister. Unexpectedly he finds sympathy from an old convict with whom Muthaiyan manages to escape from the jail.

To his utter disappointment Muthaiyan does not find his sister in his house. She has gone out in search of her brother and fortunately has taken refuge in the house of the Sub-Inspector of Police, Mr. Sarvothama Sastri, whose wife takes up the responsibility of protecting Abhirami. Muthaiyan who is unaware of this fact, becomes heart-broken and believes he has lost his sister. Mean while the Police make a vigorous search for the escaped prisoners but with no success.

The intensive search by the police and the various adventurous acts of Muthaiyan after his escape from the jail, strike terror in the public who consequently think of him as a fierce highway robber, inspite of his straightforwardness and integrity. He lives in a dense forest, unnoticed by the police. The old convict who escaped with him, helps him as a faithful body-guard and servant.

Abhirami cleverly earns the good will of Meenakshi the wife of the Sub-Inspector Sastri and attains the status of their foster daughter. She is admitted in a Ladies' Convent at Madras to Prosecute her studies. Sub-Inspector Sastri who learns that Abhirami is the sister of the absconding Muthaiyan, is now on the horns of a dilemma! While it is his official duty to trace out the absconding Muthaiyan, the Sub-Inspector's wife is protecting the culprit's sister! The sub-Inspector is thus placed in a very delicate position.

Time marches on. Young Kalyani is immersed in grief ever since her marriage with the old pannayar who realises his folly rather too late and dies after directing her wholeheartedly to marry again. She is now a rich widow with stainless heart and strong will. One night Muthaiyan happens to meet Kalyani and is shocked to see her as a widow! But he is surprised to know from her that she has led her life so far only as a dutiful daughter to the old Pannaiyar and not as his wife. She has been a married maiden! Muthaiyan takes pride at her pure heart and advises her to return to their native place Poongulam and to wait for him till he comes back from Madras after meeting his sister.

With great effort Muthaiyan meets his sister at Madras and that too with the timely help of his true friend Kamalapati who is the proprietor of a Dramatic Company and who is himself a good actor appearing in female roles. Only now Muthaiyan's mind is consoled and entrusts Abhirami

with the faithful friend, Kamalapathi and returns to Poongulam to meet Kalyani according to his promise. His proposal is to run away abroad with his beloved Kalyani.

Kalyani with all her good qualities, is a hasty woman and at times wanting in forethought. This defect, coupled with suspicion and ignorance, brings her the greatest downfall! Forced by circumstances she reveals to the police in a reluctant mood, the whereabouts of her lover Muthaiyan who pitiably falls, in the end, a prey to the revolver of the sub-Inspector Sarvothama Sastri! Kalyani's lover to whom she had dedicated her life all along, meet his tragic death due to the greatest blunder and folly of his own beloved Kalyani! Kalyani also dies on the spot with shock! Sub-Inspector Sastri tenders his resignation to the D. S. P. after having carried out his duty, and becomes a Sanyasi! World calls this as "Their Fate!" What is your opinion...???

T. K. S. சகோதரர்கள் நடிக்கும்

‘கல்கி’ அவர்களின்

கள்வனின் காதலி

நாடகமாக்கியவர் :—திரு. எஸ். டி. சுந்தரம்

கதைச் சுருக்கம்

அன்பே உருவானவன் முத்தையன். அழகின் உயிர்ச்சிலை கல்யாணி. பூங்குளம் என்ற கிராமத்திலே பிள்ளைப்பருவ முதல் ஒன்றாக வளர்ந்து நேசித்த ஜீவன்கள். கொள்ளிட நதியின் கரையிலே குலவி விளையாடின இந்த இன்ப வாலம் பாடிகள்! காலவெள்ளத்தின் ஓட்டத்திலே இவர்களுடைய காதற்படகு தடையேதுமின்றி நீந்தியது. கள்ளங்கபடமில்லாத கவிதை யுள்ளத்திலே, கரைபுரண்டோடியது காதலின் ஜீவ வேகம். உதய சூரியனின் ஜோதிக் கதிர்கள் அந்திமாலை யில் ஐக்யமாவதுபோல், இந்த இரண்டு உயிர்களும் ஒன்றை யொன்று கவர்ந்து அணையா விளக்குகளாகப் பிரகாசித்தன.

இந்த இரு விளக்குகளும் ஒரே ஒளியாகும் நல்ல காரியத்துக்கு, இருட்டுலகம் தடை விதிக்கிறது. ஏழையான காரணத்தால் முத்தையனுக்கு கல்யாணி எட்டாத தேன் கூடாகிறாள். தரகர்களும் வயதான மூளிப்பயல்களும் இன்பக்கோட்டையை துன்பப்புழுதியாக்கிவிடுகின்றனர். அபலை கல்யாணியின் வாழ்வு ஐம்பது வயதுக் கிழவனுக்கு உரிமை யாக்கப்படுகிறது. இன்பக் கிளிகள் இணைபிரிகின்றன.

காதலை யிழந்த முத்தையன் கடமையை நிறைவேற்ற பூங் குளத்தைவிட்டுத் திருப்பரங்கோயிலுக்குக் குடியேறுகிறான். உலகந் தெரியாத அபிராமி அவன் அருமைத் தங்கை. தாய் நந்தையற்ற அப்பெண்ணைக் காப்பாற்றும் பொறுப்பு இவ றுடையது. சொல்லப்போனால் அபிராமி இல்லாதிருந்தால்

முத்தையன் கல்யாணியுடன் எங்கேயாவது ஓடிப்போய் வாழ்ந்திருக்கலாம். ஆனால் அபிராமி தன் உயிரினும் அரிய பொருள் என்று அவன் மதித்தால் அவனைக் காப்பாற்றத் திருப்பரங்கேர்யில் பண்டார சந்நதியின் மடத்தில் ஒரு அடிமைக் கணக்குப் பிள்ளை வேலையை ஏற்கிறான்.

அவன் வேலையில் அமர்ந்த இடம் மனித மிருகங்களின் கூட்டுப் பண்ணை—பண்டாரசந்நிதி மடம்! அந்த மடத்தின் நிர்வாகம், கார்வார், சங்குப் பிள்ளை என்ற மனிதக் கழுதையின் கையில் இருந்தது. கார்வார் பிள்ளை கல்லுக்கும் கடவுள் சிலைக்குமுள்ள வேற்றுமை தெரியாத காமக் குரங்கு! அவனது விஷக் கண்கள், ஒன்றுமறியாத சிறுமி அபிராமியின்மீது விழுந்து விடுகிறது. தினந்தினம் புதுப் புதுத் தேன் குடிக்கும் பழக்கமுள்ளவன் ஆதலால், கார்வார் பிள்ளை அபிராமியை வட்டமிடத் திட்டமிட்டான்.

ஒருநாள் முத்தையன் வீட்டில் இல்லை. கார்வார் பிள்ளை தனியாக இருந்த அபிராமியிடம் தன் கைவரிசையைக் காட்ட நுழைகிறான்.

வெறிப்புலி இளமாணை விழுங்குமுன்பே, முத்தையன் வந்து விடுகிறான். மான் தப்புகிறது, கார்வார புலி அடிபட்டு ஓடுகிறது.

அவ்வூரைவிட்டே போய்விடத் திட்டமிடுகிறார்கள் அண்ணனும் தங்கையும். அதற்குள் கார்வார் சங்குப் பிள்ளைக்குப் பாடம் கற்பித்து வரப்போகிறான் முத்தையன்! கார்வார் பிள்ளையின் தூண்டுதலால், பொய் வாக்கு மூலத்தால் போலீஸ் கையில் கைதியாகிறான் குற்றமற்ற முத்தையன்.

சிறைக்கூடம்—ரிமாண்டில் முத்தையன்—மனதிலேபழி, ஆத்திரம்—வீட்டிலே தங்கை தனிமையில். போலீஸார் தண்டித்து விடலாம். ஆகவே ஒருமுறை தங்கையைப் பார்த்து தகுந்த இடத்தில் ஒப்படைத்து வரலாம் என்று கேட்டுப்பார்க்கிறான். அனுமதியில்லை. ஆதலால், ஒரு குறக் கைதியுடன் ஜெயிலே உடைத்து தங்கைக்காக வெளியேறுகிறான்.

வீட்டிலே தங்கையில்லை. அவள் அண்ணனைத் தேடிக்கொண்டு போயிருந்தாள்... ஸப்-இன்ஸ்பெக்டர் சர்வோத்தம சாஸ்திரியின் மனைவி அபிராமிக்கு அடைக்கலம் தந்திருந்தாள்.

இந்த விஷயம் முத்தையனுக்குத் தெரியாது. ஆகையால் துடித்தான். தங்கையை இழந்து விட்டதாகவே யெண்ணி வெம்பினான். இதற்குள் போலீஸ் துரத்துகிறது; தப்பி ஓடுகிறான்:

அதற்கப்புறம் அவன் போலீஸ் கையில் அகப்படவே இல்லை... ஒரு சாதாரண வாலிபன் ஒரு குற்றமும் செய்தறியாத, ஒரு ஏழைப்பிள்ளை உலகின் கண்ணுக்கு ஒரு பக்காத்திருடனாக மாறிவிட்டான். கேட்டவர் நடுங்கும் கள்வன் என்ற பெயரெடுத்துவிட்டான் முத்தையன்.

அடர்ந்த நாணல் காடே அவன் வீடு. குறவன் சொககன் தான் அவனுக்குத் துணைவன். கிடைத்தால் சாப்பிடுவான்— இல்லையேல் பட்டினிதான் அவனுக்கு ஆறுதல்.

அண்ணனைத் தேடிச்சென்ற அபிராமி ஸப்-இன்ஸ்பெக்டர் சர்வோத்தம சாஸ்திரியின் மனைவி மீனாட்சியின் அபிமான புத்திரி ஆகிறாள். சென்னையில் உள்ள ஒரு பெண்கள் வித்தியால யத்தில் சேர்க்கப்படுகிறாள். இன்ஸ்பெக்டர் சாஸ்திரி பெரிய இக்கட்டில் மாட்டிக்கொள்கிறார். கள்வன் முத்தையன் தன்னிடம் பிடிபடவேண்டிய பயங்கர மனிதன். அவன் தங்கை அபிராமி தன் மனைவியின் அபிமான புத்திரி! பாவம் விழிக்கிறார் மனுஷர்.

காலவேகம் கல்யாணியை விதவையாக்கிவிடுகிறது. ஒரு நாள் கள்வன் முத்தையன், காதலி கல்யாணியை எதிர்பாராத விதமாக சந்திக்கிறான். கல்யாணி கன்னிப் பெண்ணாகவே இருப்பதை அறிகிறான். மீண்டும் பூங்குளத்துக்கே போகச் சொல்லுகிறான்.

சென்னை சென்று தன் தங்கை அபிராமியை ஒருமுறை பார்த்து வந்தபின், கல்யாணியும் அவனும் கப்பலேறி ஓடி விடலாம் என்ற திட்டம் உருவாகிறது.

சென்னை யில் தங்கையைத் தேடியலேகிருன் முத்தையன். அங்கு அவனுக்கு ஏற்கனவே அறிமுகமான ஒரு ஸ்திரீபார்ட் நடிகன் கமலபதியின் உதவியால் சகோதரியைக் காண்கிருன்.

நெடுநாள் தவித்துக்கொண்டிருந்த அவன் உள்ளம் கொஞ்சம் சாந்தியடைகிறது. அபிராமியைக் கமலபதியிடம் ஒப்படைக்கிறான்.

மீண்டும் பூங்குளம் திரும்பிவருகிறான். கல்யாணிக்கு சகல நல்ல சூணங்களும் இருந்தன, ஆனால், ஒரே ஒருகுறை. அவள் அவசரக்காரி.

இந்த அவசரமே அவள் அழிவுக்கும் முத்தையன் வீழ்ச்சிக்கும் காரணமாகிறது. எந்த முத்தையனுக்காக இந்த உலகில் தன் உயிரையே வைத்திருந்தாளோ, அதே முத்தையன் உயிரை வாங்கிவிடுகிறது கல்யாணியின் அவசரபுத்தி. பெண்களுக்கு ஆகாத சந்தேக புத்தி, பேதமை இவைகளால் கல்யாணியின் காதலன் போலீஸின் துப்பாக்கிக் குண்டுகளுக்கு இரையாகிறான்.

ஒரு சிறிய சந்தேக புத்தி பெரிய சரித்திரத்தையே பாழ் படுத்திவிடுகிறது. பெண்ணின் அவசர குணம் பெரிய நாச வேலையைச் செய்துவிடுகிறது. காலமெல்லாம் வளர்த்துவந்த காதல் சோலை கல்யாணியின் அவசரத்தால் படுநாசமடைகிறது. விதி என்று சொல்லும் உலகம்—நீங்கள் என்ன சொல்லுகிறீர்கள்!

பாட்டு 3.

பின்னணிப் பாடல்

புலிவாயிலே இளமான் பலியாக நிற்குதே
 புதுநிலவைக் கருமேகம் தாவிப் பிடிக்குதே
 மலர்மாலையை மூட மந்தி கொண்டோடுதே
 மாடப்புருவைப் பருந்தடித்தேகுதே
 நேசக்கரத்தால் அணைத்திட எண்ணிய
 நெஞ்சநினைவு அழிந்ததே
 வீசும் புயலி தன் வேகத்திலே—உன்
 ஆசைப்படகு கவிழ்ந்ததே
 மனக்கோட்டை மண்ணோடு மண்ணானதே

பாட்டு 4.

அபிராமி

காணக்காண மனமீதிலே—பே
 ரானந்தமே உண்டாகுதே—

(காண)

கோணலில்லா மூங்கிலினாலே
 வேய்ந்த பந்தலிலே
 அவரைப் பந்தலிலே

கொடிபலமேவிப் படர்ந்த அழகிதே—

(காண)

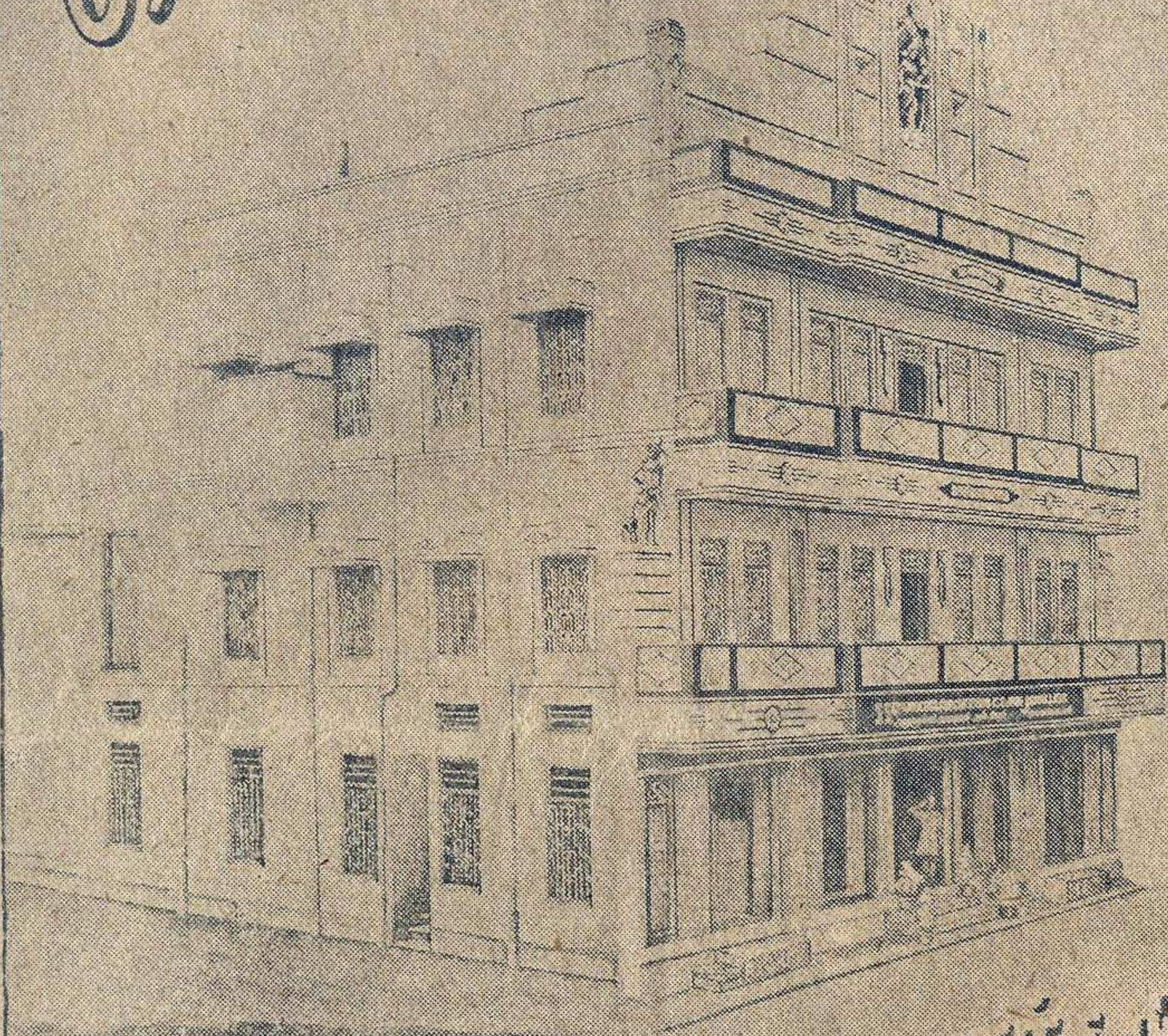
கேணியருகினிலே ஓங்கிநிற்கும் வேம்பு
 மேனிவளமாகும் காற்று வீசிவரும் வேம்பு

(காண)

கனியும் காயும் இலையும் பூவும்
 பயன் நிறைந்து விளங்கும்
 கற்பகத் தருவாய் நிற்கும்
 கண்ணான வாழைத்தோட்டம்—

(காண)

செஸ்வொள்லை

THE MILLION
PUBLISHED

S.S.

அருமை

செட்டிபார் & பிரதர்
பவுன் நதககள் & வெள்ள
பாத்திர வியாபாரிகள்
13/14 சென்னைவணிகல வீடு ஒதுகை.

“அறத்திற்கே அன்புசார்பென்ப அறியார்
மறத்திற்கும் அஃதே துணை ”

—தமிழ்மறை

உலகில் நல்ல காரியங்களைச் செய்வதற்கு மட்டும் தான்
அன்பு காரணமாக இருக்கிறது என்பார்கள் ; அப்படிச் சொல்
பவர்கள் அறியாதவர்கள். தீய செயல்கள் நடைபெறுவதற்கும்
அதே அன்புதான் காரணமாயிருக்கிறது.

பாடல்கள்

எழுதியவர் : ஆத்மநாதன்

பாட்டு 1.

முத்தையன்—கல்யாணி

வானம்பாடிகள் போலே—ப்ரேம
கானம் பாடி மகிழ்வோம்—நாமே

(வானம்)

நாணற்கானிலே தென்றல் உலாவ
நாதம் பிறந்திடுதே—ஜீவ
நாதம் பிறந்திடுதே

வானிலே முகில் கூடிடவே
மாமயில் ஆடிடுதே—நடனம்
மாமயில் ஆடிடுதே—நாமே

(வானம்)

மெல்லலை துள்ளும் கொள்ளிடப் பெண்ணாள்
வீணையை மீட்டுகிறாள்—இதய
வீணையை மீட்டுகிறாள்

அன்னை காவிரி செல்வியிவள்
அன்பினை வாழ்த்துகிறாள்—நமது
அன்பினை வாழ்த்துகிறாள்—நாமே

(வானம்)

பாட்டு 2.

அபிராமி

வாழ்ந்திடவேண்டும் அம்மா—உனது திரு
மாமலரடி மறவாமல் நான் தினமும்—

(வாழ்)

ஆழ்கடல் சூழ்புவி மீதினிலே
ஆழ்கடல் சூழ்புவி மீதில் பகைவருக்கும்
அன்புசெய்யும் உயர்ந்த பண்புடனே என்றும்

(வாழ்)

ஓயா விசாரத்தினால் உடல்நலியாமல்
உண்மையன்றிப் பொய்மைக்கென் உயிர்
நிலையாமல்

மாயாவிகாரம்பட்டு மதியலையாமல்
மடப்பூவையர் மோகத்தால் வாழ்வுகெடாமல் (வாழ்)